

Beste medewerkers en oud-medewerkers, beste vrienden van de Ronde van Essen,

Maandag start de 50^e Ronde. 50 weken, dat is bijna een vol jaar Ronde van Essen. Opgeteld zitten we al een eindje over de 10.000 deelnemers, en naar schatting hebben we allemaal samen ook al meer dan 10.000 nadarhekken neergeplant en vervolgens terug opgeruimd. We hebben meer dan 25.000 Ronde-Echo's verkocht en 45.000 nummers bij de aankomst in ontvangst genomen – en daarbij minstens 100 kg aan veiligheidsspelden losgemaakt, niemand weet waar die allemaal zijn gebleven. De schattingen over het totale bierverbruik mag iedereen zelf later vandaag nog maken, dat gaat beter met enige praktisch inzicht, maar dat het een hele prestatie is waarop we best een beetje trots mogen zijn staat wel vast. Wie had het in 1973 durven denken – of in 1992, Jos, toen we hier stonden voor de receptie voor de 20^e Ronde ?

De Ronde van Essen begon in '73 een beetje als een inwijkeling, uit Itegem, waar de broers Toon en Cas Goossens, dat is die van de BRT, de pioniers waren. Onze Ronde heeft nog neefjes rondlopen daar in de buurt, de Rondes van Beerzel, van Hallaar en van Wiekevorst, het is de moeite om hun foto's eens te Googelen, die zijn heel herkenbaar. De inwijkeling raakte hier in Essen wel heel snel ingeburgerd, en al na een paar jaar was de Ronde hier niet meer weg te denken.

Het is dan ook een concept op maat van Essen, met zes wijken en zes dagen. Daardoor ontstond al heel snel een vast stramien, waar maar weinig aan veranderd is in de loop van de jaren. Als we met twintig willekeurige mensen hier volgende week een dag de Ronde zouden organiseren, moeten we eigenlijk alleen op de kalender kijken welke dag het is. We zorgen dat we iets na de zessen dan in de juiste wijk zijn, en beginnen eraan. Eerst de toog, dan de inschrijvingstafels, en dan het parkoers, de omroepwagen en de rest. Die grote regelmaat heeft ons overeind gehouden in de jaren dat het wat moeilijker ging.

De pioniers van onze Ronde -welkom !- hebben ook andere goede keuzes gemaakt. Onze Ronde is gratis en staat open voor kinderen en jongeren van alle leeftijden. Die krijgen allemaal een diploma en een prijs. Laagdrempeliger wordt het niet. De Ronde wordt ook niet door één vereniging georganiseerd, maar door de Jeugdraad en later de daaruit ontstane Stuurgroep. Daardoor brengt de Ronde niet alleen kinderen samen om zo elkaar terug te zien op het einde de zomervakantie en vóór het onvermijdelijke terug-naar-school, maar ook de blauw-gele sjaaltjes verbinden mensen met een heel verschillende achtergrond, die voor één week de handen in elkaar slaan. De Ronde verbindt Essen, en dat is misschien wel de belangrijkste reden om vandaag feest te vieren.

De Ronde is van bij het begin ook een loopwedstrijd die het Olympisch motto dat deelnemen belangrijker is dan winnen echt ernstig neemt. Een gele trui is leuk, maar het applaus van de toeschouwers krijg je ook als je met wat meer moeite uit de zak, door het rek of óver de eerste en ónder de tweede balk geraakt. Ons puntensysteem is eenvoudig en maakt verrassingen altijd mogelijk, maar het is vooral erg streng voor wie een dag niet aan de start komt. Meedoen komt op de eerste plaats. Dat was zo in de vorige eeuw en het is nu meer dan ooit het geval.

Is er dan niets veranderd ? Natuurlijk wel. Heel veel zelfs. De Ronde van Essen is wel degelijk met de tijd meegegaan. De hele omkadering werd regelmatig aangepast, en wat vroeger normaal gevonden werd, enkele tientallen kinderen achterin een camion van de gemeente laden om ze ergens af te droppen, zou nu de krant halen, en ik vrees niet op de sportbladzijden. De kinder- en jongerencultuur veranderde, en ook met de technologie ging de Ronde mee. De fritlijst wordt tegenwoordig met

WhatsApp opgemaakt, om het belangrijkste te noemen. Zonder ons aan te passen zouden we het nooit 50 keer hebben volgehouden, maar het basisconcept bleek sterk bestand tegen de tand des tijds. Hopelijk lukt het ook onze opvolgers om het ene met het andere te blijven verzoenen.

Wat vaststaat, is dat daarbij de hulp van het gemeentebestuur altijd noodzakelijk zal blijven, en dan in de eerste plaats die van de technische dienst. De dag dat zij het materiaal niet ter plekke brengen en terug meenemen is de dag dat er geen Ronde meer zal zijn. We zijn al wie ooit met de camion of de camionette heeft gereden zeer, zeer dankbaar -jullie verdienen een gouden medaille- en dat daarbij de poort van de Oude Pastorij eens is moeten sneuvelen is iedereen gelukkig al lang vergeten. We zijn natuurlijk ook erg blij met de ontvangst in dit gemeentehuis vandaag, en de medewerking aan ons feestprogramma.

Want de Ronde en het gemeentebestuur, dat is een onafscheidelijk koppel. Al zit er zoals bij elk koppel wel eens een haar in de boter. De gemeente raakt de spullen van de Ronde soms kwijt, de prijzen bijvoorbeeld, en in de voorbije jaren zowaar ook twee volledige tenten. Uit het oog, en soms ook uit het hart. Al in de beginjaren organiseerde de gemeente zelf een sportweek tijdens de Ronde. Later volgde in diezelfde week een tienerinitiatief waarvan ik volgens de Rondetraditie de naam niet mag uitspreken, maar wie onder de letter T -de letter T eigenlijk, in het Engels- in het Rondealfabet zoekt gaat af en toe weinig stichtelijke teksten tegenkomen.

Gelukkig is de rest van dat alfabet, en de hele Ronde-Echo, zeer opvoedend en van een hoog niveau. Zo'n alfabet heeft dan wel een Q, een X en een Y, en dat zijn queeniehoe vervelende letters, en er blijft ook altijd nog minstens een half blad over als de echt wetenswaardige wist-je-datjes zijn uitgetikt. Desondanks heeft de redactie altijd literaire pareltjes afgeleverd in de bijna voorbije halve eeuw. Wie onder ons zin heeft om nog eens in de pen te kruipen en mee te werken aan ons jubileumboekje is donderdagavond om 21u welkom op de redactie en mag er mij straks op aanspreken. Eén of meer mechanische typmachines zouden daarbij leuk zijn – misschien kan Frans al eens hierboven in het Gerard Meeusenmuseum gaan zoeken.

Dat is al een eerste uitnodiging. Ik herhaal graag ook nog eens de uitnodiging van Amber. In de eerste plaats voor de Ronde. Kom deze week zeker nog eens langs. De echte sportievelingen kunnen vanaf maandag meedoen met de ESAK-fakkelloop, waarmee het Rondevuur, ons eigen Olympisch Vuur, naar de verschillende startplaatsen zal worden gebracht. Of je kan de hele week meelopen in de papa's- en mama'sreeksen – wie weet haal je de Gouden Trui, de beste loper uit onze geschiedenis, nog in. Maar gewoon een pintje komen drinken aan de toog kan natuurlijk ook, als hart onder de riem van de Stuurgroep en de medewerkers van vandaag, want die doen dat zonder meer schitterend.

En op zaterdag moet iedereen er zijn. Dan maken we met alle oud-medewerkers een ereronde, net als al wie ooit de gele trui heeft gewonnen. In tegenstelling tot mij mogen sommige hier zelfs twee keer meelopen dan. Daarnaast wordt het monument onthuld. De Ronde is al een monument, maar in het park achter de Oude Pastorij, of zoals wij dat noemen het parkoers van zaterdag, komt er ook een echt Rondemonument. Voor al wie ooit heeft meegelopen of gesupporterd, voor ieder van ons en alle anderen die ooit een handje hebben meegeholpen en voor al wie het vuur van de Ronde ook de komende 50 jaar brandend zal houden. Tot dan !

En voor wie wil weten waar dat Rondevuur vandaan komt hebben we een klein filmpje...